

ל. רון האברד

מייסד

הסיינטולוגיה

סיינטולוגים ברחבי העולם כולו מוקירים את ל. רון האברד, כמייסד הסיינטולוגיה והמחבר היחיד של כל כתבי הדת, וכמי שאין לו יורש. אין הוא זכור כאליל או כדמות פולחנית אלא כאדם אשר מורשתו היא דת הסיינטולוגיה הקיימת עד היום. הכרת הרקע של מר האברד מביאה להבנה איך הוא הצליח להגיע אל אמיתות דת הסיינטולוגיה.

השתקעו בהלנה, מונטנה. במהלך שהותם שם התחבר מר האברד הצעיר עם אינדיאנים משבט "בלקפוט" ילידי האזור, ובעיקר עם רופא האליל של השבט אשר העריך את האברד הצעיר ובסופו של דבר העניק לו מעמד מיוחד כ"אח בדם".

בשנת 1927 כאשר הוצב אביו בבסיס הצבא האמריקני באי גואם, החלה עבור

שנים ראשונות

ל. רון האברד נולד ב-13 במרץ 1911 בטילדן שבנברסקה בארצות הברית, להארי רוס האברד, מפקד בכיר בחיל הים של ארצות הברית, ולאשתו לדורה מיי. שגרת החיים של משפחת האברד כללה נסיעות תכופות וכעבור זמן – מה לאחר לידתו של רון, הם

אחוזת סיינט-היל, בווסט סאסקס, באנגליה. ביתו של ל. רון האברד משנת 1959 ועד 1966. סיינט-היל שימשה גם כמטה הראשי להכשרה ולמנהל של כנסיית הסיינטולוגיה הבין-לאומית.

ל. רון האברד תקופה בת שנים אחדות של נסיעות ומסעות. בתקופה זו השתתף בהפלגות רבות ברחבי דרום האוקיאנוס השקט וים סין הדרומי, וכן במסעות לאורך סין המערבית ולאורך הגבעות המערביות שלה.

בתקופה מאוחרת יותר כתב רון האברד על סקרנותו העזה ועל התרשמותו מתרבויות אסיה: "הדת היתה תחום ההתעניינות העיקרי שלי. הוקסמתי מן הבודהיזם והטאואיזם." סביב מאמיני דתות מזרחיות היה זרוע סבל אנושי רב אשר התמיה את מר האברד הצעיר ועד מהרה הוא הסיק כי חיפושיו חייבים להגיע רחוק יותר ועמוק יותר.

הוא חזר לארצות הברית, נרשם לאוניברסיטת גורג' וושינגטון, והחל בלימודי הנדסה. כהמשך ישיר וטבעי של ההתעניינות אשר ניצתה בו באסיה, החל זמן קצר לאחר מכן בחיפוש אחר הדבר אותו כינה "מהות החיים".

בסופו של דבר נרשם רון האברד לשעורי פסיקה גרעינית, מן הראשונים שניתנו בתקופה זו, ובחן את האפשרות שהחיים יכולים להיות מוסברים במונחים של חלקיקי אנרגיה קטנים. "האם זה אפשרי", שאל, "שבאמצעות תחום חדש זה של הפסיקה נהיה מסוגלים למצוא את אנרגיית החיים?"

שאלה זו פתחה חרך צר, אך היה זה תחום המתודולוגיה אשר גרם לו להתבונן בשאלות רוחניות מטבען, מנקודת השקפה מדעית טהורה.

לאחר שהותו הקצרה באוניברסיטת וושינגטון יצא האברד למסע מחקר אתנולוגי באיים הקריביים ובפוארטו ריקו. עם חזרתו לארצות הברית בשנת 1933, החל מר האברד בקריירה הספרותית שלו. עבודתו התפרשה על ז'אנרים רבים ובין

השנים 1934 ו-1950 כתב למעלה מ-200 רומנים, סיפורים ותסריטים.

הקריירה הספרותית של מר האברד היוותה אמצעי לקידום מחקרו בנושא שהוא כינה "המכנה המשותף של החיים". בשנות ה-30 המאוחרות, ערך ניסויים בנוגע ליכולת התא לשמור על זיכרון ולהעביר זיכרון זה לדורותיו הבאים. הוא הגיע למסקנה כי קיים כנראה גורם בלתי ידוע המסוגל להקליט את הזיכרון של אירוע אחד ולהעבירו מדור תאים אחד לבא אחריו.

ציוני דרך

בשנת 1938 הופיע כתב יד, אשר לא יצא לאור, המכונה 'אקסקליבר'. כתב היד הכיל סיכום ראשון של תגליות אלה וממצאים נוספים, וקבע כי הדחף הפעיל בכל צורת חיים הוא הדחף להשרד. עבודה זו היתה עצומה בהיקפה, והיא הכילה לא רק את האמצעים לכלול כל חי במסגרת הנחת היסוד של הישרדות, אלא אף שיטה לפתרון כל בעיה הקשורה לקיום.

מר האברד בחר שלא להביא את דבריו לפרסום כיוון שהספר לא הציע תרפיה אפקטיבית בת ביצוע.

מחקריו המשיכו בשני ערוצים נרחבים: הראשון, לחזק ולאשש את התיאוריה שלו בנוגע להישרדות כדחף החיים הפעיל היחיד; והשני, לגלות את המנגנונים של המיינד האנושי אשר נטו לבלום דחף זה להישרדות.

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה גויס מר האברד כסגן (קצין זוטור) בחיל הים של ארצות הברית ושירת באזור האוקיאנוס האטלנטי ובאזור האוקיאנוס השקט בתחילת שנת 1945 אובחן מר האברד כעיוור בדרגה מסוימת כתוצאה מפגיעה בעצב הראיה שלו, וכפיסח כתוצאה מפציעות בירך ובגב. הוא אושפז בבית חולים הצבאי של חיל הים אוק-נול הממוקם באוקלנד, קליפורניה, לשם קבלת טיפול.

במהלך שהותו בבית החולים החל להתרכז בבחינת טכניקות הריפוי, שפיתח במהלך מחקריו. נושאי מחקרו היו אסירים שהיו כלואים בעבר במחנות הכליאה היפנים ובעיקר כאלה שסבלו מאי יכולת להטמיע פרוטאין בגופם, למרות הטיפולים ההורמונליים.

על ידי שימוש בגירסה הראשונית של דיאנטיקה בדק מר האברד האם קיימת "חסימה מנטלית" כלשהי המונעת החלמה נורמלית. הוא גילה שהמחשבה אכן מווסתת את הפעילות ההורמונלית ולא להפך, כפי שנהגו לחשוב. בסופו של דבר, בעזרת טכניקות אלה הצליח מר האברד לשקם את בריאותו.

עם תום המלחמה, החל במערכת צעדים לבדיקה אינטנסיבית של טכניקות הדיאנטיקה ובאופן מתמיד חידד ושיפר אותן. טכניקות אלה, במהותן, טיפלו במה שהאברד הגדיר כמקור כל החוליים הפסיכוסומטיים והאברציות המנטליות, וכינה בשם "המיינד הריאקטיבי".

ככל שהתקדמו מחקריו של מר האברד, הוא מצא הוכחות רבות יותר להיות האדם ישות רוחנית לחלוטין וממצאיו העלו מצבי קיום פוטנציאלים הקיימים מעבר לאלו שנראו קודם לכן. בעקבות זאת נוסד ונקבע כל מה שאליו מתייחסת הסיינטולוגיה.

דיאנטיקה נודעת ברבים

תמצית ממצאיו של מר האברד הוצגו באופן לא רשמי לידידים ועמיתים בכתב יד בשם 'דיאנטיקה: התזה המקורית'. התגובה היתה מיידית וניכרת ובסופו של דבר שוכנע מר האברד לכתוב מדריך מלא, אשר מראה כיצד ניתן להשתמש בדיאנטיקה. הספר יצא לאור ב-9 במאי שנת 1950 תחת הכותרת 'דיאנטיקה: המדע המודרני של בריאות הנפש'.

דיאנטיקה הפכה בין ליל להצלחה מסחררת ונוצרה דרישה ציבורית עצומה להדרכתו האישית של מר האברד בטכניקות הדיאנטיקה. עד מהרה נוסדו ברחבי ארצות הברית שישה מוסדות מחקר של דיאנטיקה. במקביל למתן הרצאות והדרכה המשיך מר האברד במחקרו, ובשנת 1951 הוא כתב את ספרו השני על הדיאנטיקה שנקרא 'מדע ההישרדות'. בספר זה הוא מתאר בפרוטרוט את טבע יחסי הגומלין בין כוח החיים הבסיסי – הרוח – לבין היקום הפיסיקלי. 'מדע ההישרדות' מסביר כיצד מערכת יחסים זו יכולה להעמיס על הרוח נטל לא רצוי, ואת הדרכים לגבור על מכשולים בדרך לחופש הרוחני.

המהות הרוחנית של האדם

עם התקדמות מחקרו, מצא מר האברד הוכחות רבות להיות האדם ישות רוחנית שלמה בעלת חוויות שהתקיימו מעבר לתקופת החיים הנוכחית. כמו כן, מחקרו הראה כי ישנם מצבי קיום פוטנציאלים גבוהים בהרבה ממצבי הקיום עליהם אי פעם העזו לחלום.

השלב הבא היה הגדרת הדבר בו עוסקת הסיינטולוגיה – הדבר שלמראית עין ניראה

כמקור בן-אלמוות של החיים, אותו כינה בסופו של דבר "תטן" – ישות אשר באופן פוטנציאלי הינה כל יכולה וחסרת גבולות, והיא למעשה מקור החיים.

בהתחשב באופי הדתי של תגליות אלה, אין זה מפתיע שהאנשים שלמדו סיינטולוגיה ראו עצמם כחברי דת חדשה, וכתוצאה מכך, בשנת 1954 ייסדו הסיינטולוגים את הכנסייה הראשונה של סיינטולוגיה בלוס אנג'לס.

עם הקמת כנסיית הסיינטולוגיה, גדל האימפקט של עבודותיו של האברד ושל תנועתו בקנה מידה עולמי. באמצע שנות ה-50, נע מר האברד, כדרך שגרה, בין מתן הרצאות באירופה לבין הדרכה בכנסייה המייסדת בווינגטון הבריאה. במהלך שנים אלה אף כיהן כמנהל הכללי של סיינטולוגיה ודאג לניהולה העולמי. הוא כתב את המדיניות הארגונית אשר עדיין מהווה את הבסיס לניהול הכנסייה.

בשנת 1959 עבר מר האברד לאחוזת סיינט היל, איסט גריסטד, סאסקס, שם בנה את ביתו, ושם המשיך במחקרו בתחום הרוח, ובמתן הדרכה והרצאות. בין ההתפתחויות החשובות של שנות ה-60 המוקדמות היו פתיחת קורס התדרוך המיוחד של סיינט היל, יצירת מתכונת הגשר לחופש מוחלט של הסיינטולוגיה ובנייתו ההדרגתית של גשר זה לעבר רמות גבוהות יותר של הגשמה רוחנית.

על-מנת להקל על מחקרו בתחום הרמות הגבוהות של סיינטולוגיה, התפטר מר האברד מתפקידו כמנהל הכללי של הרשת העולמית של כנסיית הסיינטולוגיה, ובשנת 1967 עבר להתגורר בים על מנת להתרכז במחקריו באווירה נטולת הפרעות.

על אגניית ה"אפולו" בת ה-32,000 טון, ייעל מר האברד את הרמות הנמוכות של סיינטולוגיה והמשיך במחקרו להשגת

"אני אוהב לעזור לאחרים, ורואה בכך את הנאתי הגדולה בחיים לראות אדם משחרר עצמו מהצללים אשר העיבו על חייו." - ל. רון האברד

לימוד לשימוש חילוני, תגליותיו של האברד בנושאים אלה הביאו ליצירת תכניות לשיפור הקהילה והסביבה, שהכנסייה מקדמת ברחבי העולם.

כשחזר לארצות הברית בשנת 1975, הקדיש מר האברד את מאמציו לייסוד כנסיית הסיינטולוגיה בקליפורניה שבפלורידה. על-מנת לספק את הצורך המיידי בסרטי הדרכה על שיטות היישום של סיינטולוגיה, עבר מר האברד לדרום קליפורניה כדי לכתוב ולביים מספר רב של תסריטים לשימוש דתי.

דרגות רוחניות גבוהות יותר עבור האדם. כמו כן, החל מר האברד לחפש פתרונות לבעיות העיקריות של החברה, לדוגמה, בשנת 1969 הבחין מר האברד בהתדרדרות התרבותית והרוחנית של החברה כתוצאה משימוש בסמים. הוא חקר את הנושא ובסופו של דבר יצר את מה שלימים יכונה "תכנית האברד לשיקום מסמים". באופן דומה, כאשר ראה את האנלפבתיות הרווחת בחברה ואת התדרדרות החברה כתוצאה מכישלון מערכת החינוך, פיתח שיטות

שנות ה-80 הגיעו לשיאם בהשלמת מחקרו של מר האברד בנושא הפוטנציאל הרוחני המלא של האדם. לאחר שגיבש סופית את מחקרו זה ואת כל כתבי הסיינטולוגיה אשר לכתבתם הקדיש את מרבית חייו, עזב מר האברד את גופו ב-24 בינואר 1986.

המורשת

היום כתבי הסיינטולוגיה מורכבים מעשרות מיליוני מילים בספרים והרצאות שנכתבו ונתנו על-ידי ל. רון האברד. בסך הכל קיימים בתפוצה יותר מ-120 מיליון עותקים של ספריו של ל. רון האברד.

המורשת של מר האברד משתרעת גם מעבר לדת הסיינטולוגיה עצמה. תגליותיו החינוכיות, סייעו למיליוני ילדים לקרוא, לכתוב ולהבין. מאות אלפי נשים וגברים נגמלו מהתמכרות לסמים ואלכוהול או נמנעו מליפול למלכודות אלו, הודות לתגליותיו של האברד בתחום השיקום מסמים. ויותר מ-50 מיליון איש קראו את התקנון המוסרי החילוני שלו. מר האברד לא חיפש שבחים או הכרה, אלא שקד על השגת יעדו – לעזור לאדם "להפוך לאדם טוב יותר" – באמצעות ייסוד דת הסיינטולוגיה.